

& velut contactu quodam, sola concoctio sic fit. Sed & hoc præter rationem esse, & magis adhuc, quàm superiora, videtur, ut alimenti, excrementique eadem ratio sit. Sin per aliud quodpiam eorum, quæ in animali habeatur, tunc rationes superiores redibunt: nisi quis respondeat, ut neque plantis, ita non cuiusvis alimenti, aut partis excrementum esset. Quod si hoc quoque tollas, & omnino eadem ratio partium sit, superest ut constituatur vasorum eandem esse auctiorem, quæ cæterarum est partium. dissentis autem his, & maius inter vallum capientibus, maior quoque aeris copia influat, & effluat, quo modo tandem auctior fiat innatus spiritus. Ex hisce itaque modis omnibus quis verò propior sit, & necessitatem demonstratiuam habeat maiorem, inquirendum proponitur. Nam hoc pacto, & demonstrato, quis sit innatus spiritus, & quo pacto is in animalibus spirantibus auctior fiat, manifestum euadet. At in non spirantibus, quæ alitio, & quæ auctio huiusce fieri neque enim in his quoque foris esse, rectè affirmabitur. Quod si intus sit, tum è communi alimento in his quoque esse, consentaneum rationi est: quando ex iisdem similia fiunt, & eodem modo. Nisi fortassis etiam in illis accessionem alimenti huiusce foris esse quo modo odores sentiant, affirmare quis volet. Sed non respiratio, hic modus est: quamvis dubitare quis præter hoc quoque possit, an proflus non spirant, tum ex hoc ipso signum ducens, tum quia dum cibum attrahant, aerem quoque vnà hauriant, necesse sit. Deinde quia & ipsa refrigeratione indigeant, quæ non aliter, quàm aeris attractione fieri possit. Quod si per diaphragmatis loca refrigerentur, per eam ipsam quoque partem aer ingreditur: unde respiratio simile quipiam accidat. Quanquam hic non definitur, quoniam hæc attractio sit, & à quo fiat: aut si attractio non sit, quo pacto fiat ingressus. Hæc enim adhuc latebant, nisi fortè nullo nec attrahente, nec impellente, sed sponte aer introeat. Hoc itaque per se se peculiarem exigit contemplationem. Eorum insuper, quæ in aquis degunt, quoniam est alitio, & auctio innati spiritus? Nam, præterquam quod hæc non spirant, ne omnino quidè sub aquis aerè contineri, neque è puro latice spiritum gigni possè, affirmamus: reliquum igitur est: ut ex alimento sit. Proinde aut non in omnibus idem modus generationis huiusce erit, aut etià illa ex alimento spiritus generatione fortientur. Nā ex tribus his, vnus omnino necessarius est modus. Et de spiritus quidè tum auctiōne, tum alitiōne hæc dicta sint.

CAPVT III.

DE respiratione verò, alij nõ dicunt, cuius gratia fiat, sed id solum quo pacto

A non. ὅτι γὰρ διόσθω καὶ θίξει γίνεται μόνον ἢ πείσας. ἀλλοθον δὲ καὶ τυττῆ· καὶ ἀλοζωδέσειον. εἰ δὲ αὐτὸς λόγος τις Ἐσφῆς καὶ τῶ περιτώματος. εἰ δὲ δὲ ἀλλου πιδος ἢ ἐντός, αἰ ὁ αὐτὸς λόγος οὐ καὶ παρ᾽ ἑσθον· εἰ μὴ πῆτο λέγοι τῆς, ὅς οὐ πάσις τῆς Ἐσφῆς, οὐδὲ πᾶσι γίνεται περιτώμα, καὶ δὲ τῆρ οὐδὲ τῆς αὐτοῦ, ἐπεὶ οὐδὲ τῆρ τῶ σώματος μερῶν ἐκείνου λαθεῖν ὅταν. ἢ δὲ μὴ ὅτι γὰρ πρώτως, ἀλλ' ἀρα γὰρ ἢ ἀπὸ ἀγρίων αὐξήσις, ἢ αὐτῆ καὶ τῆρ ἀλλων μορίων. ὀρυζομερίων δὲ καὶ δῖτες μερίων τούτων, πλείων ὁ ἀήρ ὁ εἰσρέων καὶ ἐμρέων. εἰ δὲ τι ἀεραίων ἐνυπεύρχει, πῶτο αὐτὸ (ἡττῆ) τις ὁ φριστικός· κἢ πῶς αὐτῆ πλείων ὑγιάς, ὅτ τούτοις φανερόν ἀ εἶεν. τοῖς δὲ δὴ μὴ αἰαπιδυστοις, τίς ἢ Ἐσφῆ τῆ συμφοῦτου, καὶ τίς ἢ αὐξήσις; οὐ γὰρ ἐπὶ τούτοις δοτὸ τῶ ἐξωθεν. εἰ δὲ, δοτὸ τῆρ ἐντός καὶ τῆς κοινῆς Ἐσφῆς, ὀλλοθρον κἀκείνεις δοτὸ γὰρ τῆρ αὐτῆρ τὰ ὄμοια, καὶ ὀσώτως. εἰ μὴ ἀρα καὶ τούτοις δοτὸ τῶ ἐντός, ὡς περ καὶ τῆρ ὀσμῶν ἀιδάσιοντα, ἀλλ' οὐτοι γὰρ ὀλλοθρον γὰρ τεταπὸ οὐ καὶν δοτορησέ τις, εἰ κ' ἀλλοθιδεῖα ὄσιν, αὐτὸ τὸ πῆτο παρ᾽ ἑσθον, καὶ τῶ ὀπῆσασον τῆς Ἐσφῆς. ὀλλῆ γὰρ ἀρα πῆτοματός. ἐπὶ δὲ ἕσθρ τῆς κρεταυξήσις αἰαπιδυγῆ, ὡς κἀκείνων δρομῶν. εἰ δὲ δὴ τῶ ἕσθρ ζώματος αὐτοῖς γίνεται, τοιαυτῆ διλοτόπι καὶ ἢ τῶ ἀέρος εἰσοδος· ὡδ' ὀμοίως τι τῆ ἀναπνοῆ. πῆτο ἐκ ἀφορίζεται τίς ὀλλῆ, καὶ ἕσθρ πῆ· ἢ εἰ μὴ ὀλλῆ, πῶς ἢ εἰσοδος; εἰ μὴ ἀρα αὐτομάτως, πῆτο μὲρ οὐ ἐξ ὄν αὐτοῦ καὶ αὐτὸ σέψιν. τοῖς δὲ δὴ ἐπύρεις, τίς ἢ Ἐσφῆ κἢ αὐξήσις τῆ συμφοῦτου; χωρεῖς γὰρ τῶ μὴ αἰαπνεῖν, καὶ ἐνυπεύρχει ὀλλως ἐπὶ τῶ ἕσθρ φαμῶ ἀέρος, ὅτι δια τῆ Ἐσφῆς, ἢ τῶ πῆτοματός γῆσις. λοιπὸν ἀρα δια τῆ Ἐσφῆς, ὅς οὐκ ὀμοίως πᾶσιν ἢ κἀκείνα δια τῆ Ἐσφῆς τῶ ἐπύρεια. πῆτον γὰρ τῶν ἀναπιδων ἐν τῶ ταῦτα μῆτως ἀεὶ ἢ αὐξήσιν κἢ Ἐσφῆν τῆ πῆτοματός.

Κεφάλαιον γ.

Περὶ δὲ αἰαπνοῆς, οἱ ἀπὸ οὐ λέγουσι πῆτος ἕσθιν, ἀλλ' αἰ μόνον ὄν Ἐσφῆν γί-